

AKTUÁLIS HÍREINK

A vasárnapi Liturgiák időpontja

Búcsúnk napján, szept. 18-án visszaállunk a vasárnapi Liturgia kezdésével a **fél 10 órai** időpontra. Úgy tűnik, különösebb előnye nem volt a korábbi nyári kezdésnek, ezért a jövőben télen-nyáron fix és végleges időpont lesz a Reggeli Zsolozsma fél 9 órai, illetve a Szent Liturgia fél 10 órai kezdete.

E havi ünnepeink

Szeptember 8. az Istenszülő születése (Kisasszonynap, Kisboldogasszony)

Szeptember 14. a Szent Kereszt felmagasztalása.

Mindkét nap lítiás, nyilvános, kötelező ünnep, amelyek előestéjén az alkonnyati zsolozsmában kenyéradást is végzünk.

Akik munkájuk miatt nem tudnak eljutni hétköznapra eső ünnepeinken a délelőtti Liturgiára, azoknak se legyen lelkiismereti gondjuk: az előesti vagy az ünnepnap vacsernyén való részvétellel is megszentelik az ünnepet.

Tanszerek gyűjtése

Örömmel vesszük, és szeptember 10-ig még szívesen fogadjuk azokat a tanszereket, amelyeket az egyházmegyei szeretetszolgálat keretében működő gyermekvédelmi intézmények rászoruló tanulói számára ajánlanak fel.

Máriapócs – az Istenszülő Oltalma búcsúja

Évente két alkalommal zarándoklunk Máriapócsra: a tavaszi Betegek Búcsújára és az októberi Istenszülő Oltalma búcsújára. Ez utóbbi idén október 2-án lesz. Korábban közös ebédet kértünk a Zarándokházban, erre azonban legutóbbi megbeszélésünk szerint nincs igény. Jelentkezés 1.000 Ft részvételi díj befizetésével szeptember 18-ig.

Távollét A parókus e havi hivatalos távollétei: szeptember 23-24. Pozsony, a szlovákiai magyar hitoktatók tanulmányi napja. Szeptember 26-28. Leányfalu, családpsztorációs konferencia.

Szenteltvíztartó

Többek kérésére örömmel jelzem, hogy remélhetőleg az őszy folyamán elkészül templomunk bejáratához az új szenteltvíztartó.

Zarándoklat-lehetőség Medjugorje-ba

Orosz Árpád sóstóhegyi parókus atya szervez zarándoklatot október 21-26. között az ismert bosznia-hercegovinai Mária-kegyhelyre. Az út várható költsége – két meleg étkezéssel, szervezett programokkal, tolmácsolással – 15-18.000 Ft útiköltség + 60 euró szállásköltség. Érdeklődés, jelentkezés: oroszarpad@gmail.com, 06/20-9330-423.

* * *

Görögkatolikus Parókia, 4400 Nyíregyháza, Legyező u. 3.

www.kertvarosigorogok.hu

Tel. 42/341-257; 30/415-50-92; E-mail: obbagyl@upcmail.hu

Felelős kiadó: Dr. Obbágy László parókus

A KERTVÁROSI GÖRÖGKATOLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2011. SZEPTEMBER

BÚCSÚÜNNEP

Egy templom búcsúünnepé olyan, mint otthon a szülők házassági évfordulója, azaz a család születésnapja. A szentségi házasságkötés napjának évfordulóján a házastársak egyrészt emlékeznek az évekkel ezelőtt történt szép napra, másrészt megköszönik egymást Istennek, és hálát adnak gyermekeikért, azért, hogy szerelmükből család született. S a házassági évforduló egyúttal hitvesi szerelmüknek és családjuk iránti szeretetüknek megújítási, megújulási lehetőségét is hordozza.

Templomunk búcsúünnepén emlékezünk egyházközségünk születésének időszakára: a közösségépítés éveire, a belvárosi parókia papjainak áldásos tevékenységére, a templomépítés és a máig tartó templomszépítés áldozatát vállalók adakozó szeretetére. Egyúttal hálát adunk a családnak: az eddigi „családfőként”, volt papjainkért, s a kertvárosi templomunkban született, az evangéliumi értékrendet követni akaró krisztusi közösségért. Ugyanakkor a templombúcsú napján megújítjuk hitünkben való elkötelezettségünket s megerősítjük hovatartozásunkat, azaz a kertvárosi görögkatolikus közösségünk iránti szeretetünk elhatározását is.

Búcsúnk a templom titulusát jelentő Keresztfelmagasztalás ünnepéhez kötődik, s az ünnephez legközelebb eső vasárnapon tartjuk. **Idei búcsúünnepünk így szeptember 18-án, vasárnap, a fél 10 órakor kezdődő Szent Liturgia keretében lesz.** Az egyházközségünkben segítő, nagyra becsült paptestvéreken kívül ünnepi szónokként hívtuk meg e jeles napunkra **Dobos András újszentelt áldozópapot**, korábbi püspöki diakónust, Hit Tudományi Főiskolánk propedeutikus kurzusának tanulmányi vezetőjét.

Az ünnepi szertartást követően a templomudvaron nem csupán a szokásos, mindnyájunk hozzájárulásával zajló „süteményes agapéra” várjuk a búcsúi Liturgián résztvevőket, hanem – a liturgikus asztal közösségét a templomon kívülre is átültetve – ünnepünket egyszerű, „egytálételes” ebédrel valódi közösségi találkozássá szeretnénk kibővíteni. – **Családtágként várunk mindenkit! Jöjünk, ünnepeljünk együtt mindnyájan!**

Egyházközségi „zarándulásaink”

Esztendőről esztendőre emlékeztetéseink egyházközségi kirándulásaink. Jóleső érzéssel gondolunk vissza az előző évekre, amelyek során szinte az egész országot bejártuk már. Borsodi, majd nógrád-hevesi túránk után a Dunakanyarba látogattunk el. Esztergom mellett megismertük már a veszprémi és a kalocsai érsekséget, a székesfehérvári, szombathelyi, győri, pécsi püspökség székesegyházait, Zircet és a pannonhalmi bazilikát, de Fótot, Szentendrét, vagy Kecskemétet, Szolnokot is. Magyarhon szent helyein túl eszebb élményeink között örizzük a máriacelli és a római zarándoklatunkat, de szlovákiai utazásainkat is. Több napos együttléteinket minden évben imádságos zarándoklatként, lelki töltekezésésként s egyúttal kulturális és közösségi élményt nyújtó, gazdagító találkozásokat rejtő kirándulásként igyekszünk megélni.

Így történt ez idén is. **Szarvason** az arborétum és a nyugodt folyó természeti szépségei nyűgöztek le bennünket, **Ópusztaszeren** a Feszty-körkép és a Nemzeti Park látványa emelte a lelkünket. **Szegeden** a város nevezetességei mellett a dómplébános bane, a Szent szeretetének végzett főle-rülhettünk. beszámoló hi-más ajándék” rosvezetőnk ról a döbbemagyar emberrel és a tanáremberrel való találkozás lebilincselő ereje marad meg a szívünkben. **Gyula** már csak „levezetés” volt, hab a tortán (illetve a közösen elfogyasztott fagyalalton).

róna közvetlenségé-Rozália vendéglátó és a ferenceseknél melő Liturgiának ö-**Makóról** a templomi telessége, a „hagy-figyelmessége és vá-intelligenciája, **Arad-**net, a fájdalom, a

Köszönet a szép napokért; a testi fáradságért és a lelki élményekért. Jövőre – az egyházmegye zarándoklatához csatlakozva – **Róma** az úti célunk. (Fotó: Tóth Illés)

* * *

„Engedjétek hozzám a gyermekeket... ilyeneké az Isten Országá...”

Szülőnek lenni elmondhatatlan öröm, de a ránk bízott élet rendkívüli felelősség is. Amikor gyermekeinket a keresztvíz alá tartottuk, keresztény nevelésükre is ígéretet tettünk. Ha komolyan gondoljuk Krisztushoz és az ő egyházához való tartozásunkat, akkor ez az ígéret nem teher, hanem magától értetődő természetességgel valósuló életforma.

Új tanév kezdődött. Mind az iskolai hittanórák, mind a parókiális találkozási lehetőségek keretében „az Úr Jézus iskolájába” járattuk nebulóinkat – ha nem küldjük, hanem hozzuk őket, s nem csupán hitoktatásra, de valódi Találkozásra, amelynek lényege, csúcса a vasárnapi Liturgia.

Szeptember 18-án megáldjuk a tanuló ifjúságot. A Szentlélek Úristen szárnyai alatt legyen szent és áldott a tanulmányi esztendő óvodásnak és egyetemistának egyaránt.

Köszönet

Nyári hivatalos távolléteim, valamint szabadságom időszaka alatt édesapám, **Obbágy Miklós** atya biztosította templomunkban az imádság folyamatosságát, a vasár- és ünnepnapok kisegítő szolgálatokat pedig **Soltész János**, **Ivancsó István** és **Kiss Attila** atyák végezték, **Kovács Csaba** és **ifj. Obbágy László** papnövendékeink közreműködésével. Köszönet érte mindnyájuknak. Köszönet azon testvéreinknek is, akik e távollétek során a helyettesítők segítségére voltak.

Külön köszönet **Soltész János** atyának, aki új kinevezést is kapott – Püspök Atya a Hittudományi Főiskola rektori feladatai mellett a Papnevelő Intézet vezetését is rá bízta – , mégis vállalta, hogy **gyóntató**ként továbbra is minden hónap első vasárnapján rendelkezésünkre áll.

Krizishelyzetben lévők támogatása

Sajnos a gazdasági válság következtében sok-sok magyar ember szegényedett el önhibáján kívül. Az Egyházmegyei Karitászségítést ajánl azoknak, akik becsülettel igyekeznek helytállni, de anyagi lehetőségeik határára jutottak. Olyan kisnyugdíjasoknak, illetve olyan családoknak tudnak segíteni, akik nehézségeik ellenére mindaddig fizették víz-, gáz-, villanyszámláikat, de mostanra krizishelyzetbe jutottak, és alapvető rezsiköltségeiket sem tudják kigazdálkodni. Téli tüzelő beszerzésére is lehetőség van.

A segítség igénybe vétele a parókiákon keresztül történhet. Kérem, keressenek bizalommal a rászorulókat, hogy segíthessek a megfelelő kérvény elkészítésében. Kérem azt is, hogy kutassuk fel azokat a „szemérmes szegényeinket”, akik nem folyamodnak sehová segélyért, de valójában rászorulóbbak, mint mondjuk az új autóval EU-s élelmiszer-csomagot átvevő fele-barátaink. (Konkrét karitászos tapasztalat...)

Éljünk a lehetőséggel: segítsük rászoruló családjainkat, időseinket, gyerekeinket!

Egyetemi Lelkészségek

Nagyvárosban tanuló fiataljaink számára „keresztény létszükséglet” lehet, hogy új környezetükben hasonló értékrendben élő fiatal barátokra leljenek. Ehhez is, lelki életük elmélyítéséhez is komoly segítséget jelenthetnek a görögkatolikus egyetemi lelkészségek. Budapesten, Miskolcon és Debrecenben önálló egyetemi lelkészeink vannak, de Győrben, Szegeden és Pécsen is megtalálhatják az egyetemisták a fiatalokkal foglalkozó atyákat, ill. az ifjúsági közösségeket. Hajrá!

HUMOR

– Mit csinált veled a doktor bácsi? –
kérdi a beteg Pistikét a nagynénje.
– Tulajdonképpen semmit – gondolko-
dik el a gyerek. – Csak megfogta a
csuklómat, és megnézte, hogy jól jár-e
az órája.

Biológia órán kérdezi a tanár az osztály-
tól:
– Ha most átugornék ezen a padon, mi-
lyen izmokat mozgatnék meg?
Móricka jelentkezik:
– A nevetőizmokat.

- Döncike, tessék megenni a főzeléket! Nagyon sok gyerek annak is örülne, ha a felét megkapná!
- Látod, mama, a felének én is jobban örülnék...

MADRID 2011.

Egyházközségünk fiataljai közül Hamza Attila és ifj. Obbágy László vett részt a madridi Katolikus Ifjúsági Világtalálkozón.

Attila beszámolóját itt közöljük, Lacus élményeit a Görögkatolikus Szemle hasábjain olvashatjuk.

Több fiatal írta le benyomásait a górogkatolikus.hu és az exarchatus.hu internetes honlapokon – ezeket is örömmel ajánljuk a testvérek figyelmébe.

Augusztus 13-án, szombaton 51-en (Püspök atya, 3 pap, 4 kispap, 43 zarándok) keltünk útra az Ifjúsági Világtalálkozóra, melynek helyszíne ez évben Madrid volt. Sokan még a gyalogos zarándoklat fáradalmait sem pihenték ki, de ők is biztosak voltak abban, hogy életre szóló élményeket fognak szerezni a hosszú út alatt.

½ 4 kor gördült be a busz Nyíregyházára a Hősök terére. Miután bepakoltunk, és kiosztásra kerültek a különböző, zarándoklat alatt nélkülözhetetlen igazolványok, közösen elénekeltük a „Mennyei Király” kezdetű éneket, és elkezdtük hosszú utunkat. Budapesten megálltunk, hogy Püspök atyát és másik 9 zarándoktársunkat felvegyük, és így a budai oldalon már együtt végeztük a vecsernyét. Ezután (igaz, már sötétben) mindenki előrement, és pár mondatban bemutatkozott. A busz is tartogatott számunkra egy kis meglepetést, ugyanis első éjszaka a klíma úgy gondolta, hogy pihen egy kicsit, így meglehetősen izzasztó estében volt részünk. Ez a probléma azonban a sofőrök szakértelmének köszönhetően hamar megoldódott. Vasárnap reggel, ami már Olaszországban ért minket, Utrenyét végeztünk a buszon, majd dél körül megérkeztünk Celle Ligure nevű nyugat-olasz városkába, ahol a vasárnap tiszteletére a XVI. században épült templomban Liturgiát végzett Püspök atya, illetve a 3 atya (Szabó Tamás, Papp Tibor, Takács Gusztáv). A nemzetközi közlekedési szabályoknak megfelelően a sofőröknek 11 órás szünetet kell tartani ilyen hosszú út alatt, amit mi a városka tengerpartján múltattunk. Persze ezt egyáltalán nem bántuk. Este 10 órakor ünnepi vecsernyét végeztünk, de ezt már nem a templomban, hanem a nem kevésbé díszes kápolnában, és ezután folytattuk utunkat Madrid felé, ahová 15-én az esti órákban érkeztünk meg.

A magyar csapatok általában iskolákban kerültek elszállásolásra, ezért is volt nagyszerű, hogy a nyíregyházi csoport Madrid Hoyo de Manzanares nevű városrészében családoknál lakott. (Ez egy kertvárosi rész Madridtól 35 km-re.)

Az első nap (16-án) nem volt fix program, az esti megnyitó kivételével. Így kisebb csoportokban indultunk felfedezni a madridi látnivalókat. Szerdán, csütörtökön és pénteken a magyar csapatoknak a kint tartózkodó magyar püspökök katekéziseket tartottak. A nagyjából 1700 magyar zarándok részére 2 helyszínen folyt a katekézis. A San Antonio del Retiro (Nyháziaknak itt), illetve a San Vicente Ferrer templomokban. A katekéziseknek adott menete volt. Püspöki előadás az elején, amelyet csoportos beszélgetés, majd kérdés – válasz követett. Ezek után szentségimádás (taizé-i énekekkel) és a legvégén pedig egy szentmise.

A három napos katekézis első témája a **hit megújítása** volt. „Ha az egyház nem erősödik meg a hitben, akkor csak üres struktúra marad” – hangsúlyozta Bíró László Püspök Úr. Az egyház megújulásához az emberek hitükben való megújulására van szükség.

A második katekézis témája a **Krisztus-kép átgondolása** volt. Verjetek gyökeret Krisztusban, keressétek őt és építsétek rá életeteket. Őszinte nyitottságra van

szükség, keresni kell Krisztust, és a gyökerekből táplálkozva kell felépítenünk életünket – mondta Böcskei László püspök.

A madridi Ifjúsági Világtalálkozó püspöki katekéziseinek harmadik témája a **missziós felelősség** volt. A katekézist Kocsis Fülöp püspök tartotta. Püspök atya elmondta, hogy a Jézus nem csak küldi a tanítványait, hogy adják tovább a tanítást, hanem tanúságot is kell tenniük. Kiemelte még Fülöp apostolt, aki kérte Jézustól, „Mutasd meg nekik az atyát”. A misszió valójában az, hogy láthatóvá, érzékelhetővé kell tenni az Istent.

A katekézisek mellett, illetve inkább után persze nem hagytuk ki a Santiago Bernabeu stadion meglátogatását sem, de lehetne sorolni a híres Plaza del Toros, ami a bikaviadaloknak ad otthont, vagy a Királyi Palotát, Madridi Katedrális, az óvárost, a Prado Múzeumot, a Puerta del Sol-t ahol az összes nemzet fiataljai önfelédten énekeltek, táncoltak, fényképezkedtek egymással. (Nekem személy szerint a Chi-chi-chi le-le-le viva Chile felkiáltás olyannyira ment, hogy megkérdezték, hogy chilei vagyok-e.) Ilyen helyszín volt még a Retiro park, ahol rengeteg koncert, és kulturális rendezvény várta a fiatalokat. A pápa csütörtöki érkezését követő madridi körutat nem is említve.

Szombat este kicsit fáradtan, de egyáltalán nem megtörve indultunk a több mint 2 millió zarándoktársunkkal együtt a pápai mise helyszínére a Cuatro Vientos katonai reptérre. Talán a spanyol habitusnak, talán a 2 millió ember együttes megjelenésének köszönhetően ellentmondásos híreket kaptunk. „Megteltek a szektorok, nem engednek be több embert”, „Amíg a pápa itt van, nem lehet bemenni”. Nem adtuk fel, másik kapu felé igyekeztünk, és mire már láttuk a „WELCOME” feliratot hatalmas szélvihar, és eső próbálta tépázni buzgalmunkat. Próbálta de nem sikerült. Egy hatalmas fólia, és a polifoam-ok alatt együtt énekelve bíztattuk egymást, és a pánik legkisebb jele se látszott senkin. A vihar miatt egy ideig nem engedtek be senkit, mi addig paraklizst végeztünk, hogy 5,5 órás várakozás után bejuthassunk a reptérre, és elfoglalhassuk a helyünket.

Másnap került sor az IVT záró szentmiséjére, melyet a Szentatya celebrált. Köszönet Papp Tibor atyának, aki a német rádión keresztül fordította nekünk a prédikációt és a szent misét. A szentmise után feltöltődve indultunk vissza Hoyo de Manzanaresbe, ahol lezuhanyozva, elbúcsúzva a minket befogadóktól és csomagunkat összeszedve kezdtük meg visszautunk hazánkba. Visszautunk során is megálltunk egy hosszabb időre az olasz tengerparton, ahol fürdés és nagy mennyiségű pizza elfogyasztása után tettük meg utunk utolsó részét. Az örömteli hazatérés után kijelenthetem, hogy sikerült gyökeret vernünk és megerősödnünk a hitben. Emellett új barátságok is kötődtek és életre szóló élményekkel is gazdagodhattunk. A személyes köszönet után ismét köszönetet mondok a szervezőknek Gusztai, Tibor és Tamás atyáknak és természetesen Vadász Vikinek is, akik nélkül nem jöhetett volna létre ez a felemelő élmény.

Köszönet továbbá az egyházmegye, és az egyházközség támogatásáért, hogy hozzásegített minket ehhez a nagyszerű élményhez, amelyet nekem személy szerint 2005-ben Kölnben már volt szerencsém átélni. Lehet élménybeszámolót írni, fényképet mutatni, de azt, amikor az olasz együtt énekel a brazillal, a magyar a portugállal, a dél-afrikai a spanyollal, és olyan emberek beszélgetnek fülig érő szájjal, akik előtte soha nem látták egymást, azt igazából csak ott lehet megélni, abban a milióban.

Hamza Attila